

[Hans Bjerregaard.]

planlægningsloven som en undskyldning ønsker en lov, hvorefter en kommunalbestyrelse nærmest efter forgodtbefindende kan ekspropriere fast ejendom, der tilhører private.

Fremskridtspartiet mener, at vi har en udmærket bestemmelse angående ekspropriation i grundloven, og jeg kan da gøre miljøministeren opmærksom på, at jeg her tænker på grundlovens § 73, stk. 1, hvis ministeren skulle have overset denne paragraf. Vi sætter større pris på grundlovens overholdelse end på gennemførelse af socialistiske love og kan derfor ikke være med til at gennemføre en lov om yderligere ekspropriationsmuligheder.

Gunner Baunsgaard (RV):

Det lovforslag, vi behandler her, vil give kommunalbestyrelser en mulighed for, hvis det er nødvendigt, at ekspropriere for at sikre gennemførelsen af en byudvikling, såfremt der er iværksat en planlægning. Desuden er der forskellige bestemmelser om forretningsgangen og andre muligheder og om taksationsmyndighederne. Man ønsker loven for at få planlægningen ind i en tidsmæssig sammenhæng.

Vi viger nok ofte tilbage fra at give beføjelser fra os. Vi har på mange områder decentraliseret. Jeg synes ikke, vi har grund til at mistro kommunerne og tro, at når der gives en lov som denne, så vil den blive misbrugt. Kommunerne er selvfølgelig ikke helt uden muligheder, men jeg erkender da, at som et led i den økonomiske planlægning kan det være af betydning, at man kan sikre sig i rette tid og selvfølgelig i overensstemmelse med en iværksat planlægning, som jeg også forudsætter at borgerne er blevet gjort bekendt med.

Lovforslaget har jo tidligere været behandlet, og de oplysninger, der tidligere er kommet frem, må vi have frisket op under udvalgsarbejdet. Et forslag som dette, der griber ind i den private ejendomsret, må også efter det radikale venstres formening vurderes grundigt, og jeg har bemærket mig henvendelsen fra Grundejernes Landsforbund.

Vi vil fra det radikale venstre gå ind i en saglig drøftelse af lovforslaget.

Hagen Hagensen (KF):

Det kommer næppe som en overraskelse for ministeren, at det konservative folkepartis standpunkt er uændret, fra vi i foråret havde loven om kommuneplanlægning til behandling. Det synspunkt, som vi har, er der givet udtryk for ved første behandling af lige nævnte lov, og det fastholdt vi også senere hen, mens loven var under behandling som forslag. Ved anden behandling sagde vi netop, at vi lagde vægt på de oplysninger, som ministeren havde givet om, at der ikke var nogen udvidelse af adgangen til ekspropriation. Det var besvaret klart og tydeligt fra ministerens side, og vi lagde vægt på det, ja, det var oven i købet den forudsætning, under hvilken vi kunne gå med til at gennemføre lovforslaget om kommuneplanlægning.

Vi ønsker ikke, at der skal ske nogen uønskede indgreb, og jeg kan i meget henholde mig til de bemærkninger, der er gjort bl. a. af hr. Brøndlund Nielsen. Her kan ikke være tilfælde, hvor almenvellet kræver, at man skal have så stærke bestemmelser, at man stort set på et hvilket som helst tidspunkt fra en kommunes side kan gribe ind i borgernes velerhvervede ret. Det må være nok, at kommunen kan modsætte sig en bestemt udvikling; der behøver ikke på nogen måde at være ledende beføjelser til at dreje det i en ganske bestemt retning på et hvilket som helst tidspunkt, man måtte ønske det.

Det er naturligt at henvise til, at en rimelig udvikling kan finde sted ved, at man køber i det frie marked, og vi har da også hørt fra regeringspartiets ordfører, at man ikke har kunnet sige noget af hidindtil, at byplanlægning af den grund skulle være blevet gjort vanskeligere eller dyrere. Jeg finder, at der ikke bør være en offentlig overvægt af denne art i forhold til borgerne og disses ejendomsret.

Så vil jeg bare gerne have klaret en enkelt ting fra ministeren, idet jeg spørger, om det vel må være sådan, som det er sagt i bemærkningerne, at det er kommunalbestyrelserne, der skal bestemme, og at det alene skal være kommunalbestyrelserne, der skal have afgørelsen af, hvorledes man vil anvende de arealer i kommunen, som man ønsker udlagt på den ene eller den anden måde.

Det vil jeg gerne bede ministeren give